

Кола

Галактыка  
Птушыны Шлях

Зімой над Беларусьсю  
Птушыны Шлях мігціцца.  
Гэй вы, зоры, птушкі-херувімы,  
А ці доўга нам яшчэ?  
Ці доўга нам ляцець?

2002 г.



## Вясновае неба-2

Месячка рог,  
Мілавіцы серп  
Спаткаліся ў небе начным.  
Вось і вясна.

2001 г.

## Лета

Якая годнасьць!  
Ліпа зацвіла.  
І пах мядовы  
ў вакне.

2001 г.

## Зорнае неба

Па небе разьлёгся  
Птушыны Шлях.  
Колькі разоў трэба  
вярнуцца птушкам,  
Каб зьмяніліся зоры?

2002 г.

## Капаю Курапацкі дол

Праз бярозавы шум  
У магіле расстрэльнай  
Пачуў я, як птушкі пяюць.  
Зірнуў у гару:  
Як добра жывым.

2002 г.

## Усьмешка Джаконды

Людзі, што пакланяліся зорам,  
Былі бязьлітаснымі.  
Зьледзянела  
ўсьміхаецца  
Сфінкс.

2002 г.



126. Помнік у Саўт-Рывэры. 2004 г.

\* \* \*

Памёр сябра.  
І ўсё мінулае  
адышло разам зь ім.  
Але Месяц той самы сьвеціць.

2002 г.

Думаючы пра сяброў,  
што ўжо не жывуць,  
напісаў

Паступова сьвет  
Насяляецца новымі людзьмі,  
І мы зыходзім.

2004 г.

\* \* \*

Бабуля пайшла назаўсёды.  
Засталася яе качарэжка  
Адна ў куточку.

\* \* \*

Вакол жахлівы чорны Космас,  
А на Зямлі – такое харавто.

\* \* \*

Вестка прышла:  
Мой сябра ўжо не жыве.  
Як я сьпяшаю.

2002 г.

## Творцы

Нават малы творца  
Можа стаць геніям для сьвету  
У вялікага народа.  
І нават геній сьвету  
Будзе нікім  
у народа слабога.  
Бо вялікімі не нараджаюцца.  
Вялікімі робяцца,  
Калі народ хоча вялікіх.

\* \* \*

Для адных творчасьць – трыюмф.  
Для іншых – місія,  
Пакуты і забыцьцё,  
Калі акіян робіцца кропляй.  
Бо ня можа гаршчок  
умясьціць акіян.

\* \* \*

Але творцы робяць народ несмяротным.  
Так замыкаецца вечнае кола часу  
І разрываецца кола пакут.

2002 г.

## Эцюд прасторы

Белы сьвет без краёў –  
Завіруха ў полі незнаёмым.  
Не спыняйся! Трэба толькі ісьці.

2002 г.

## Красавік на Падляшшы

Колькі год я ня бачыў латацяў.  
Ля спалай вады  
Вярнулася мне Айчына.

2001 г., Беласток





*128. Крайвід над Ракавом. 1994 г.*